

1. И первый завет имел постановление о Богослужении и святилище земное:

УПО: Мав же і перший заповіт постанови богослужби та світську святиню.

KJV: Then verily the first covenant had also ordinances of divine service, and a worldly sanctuary.

2. ибо устроена была скиния первая, в которой был светильник, и трапеза, и предложение хлебов, и которая называется `святое`.

УПО: Була бо уряджена перша скинія, яка зветься святиня, а в ній був свічник, і стіл, і жертвенні хліби.

KJV: For there was a tabernacle made; the first, wherein was the candlestick, and the table, and the shewbread; which is called the sanctuary.

3. За второю же завесою была скиния, называемая `Святое-святых` ,

УПО: А за другою заслоною скинія, що зветься Святеє Святих.

KJV: And after the second veil, the tabernacle which is called the Holiest of all;

4. имевшая золотую кадильницу и обложенный со всех сторон золотом ковчег завета, где были золотой сосуд с манною, жезл Ааронов расцветший и скрижали завета,

УПО: Мала вона золоту кадильницю й ковчега заповіту, усюди обкутого золотом, а в нім золота посудина з манною, і розцвіле жезло Ааронове та таблиці заповіту.

KJV: Which had the golden censer, and the ark of the covenant overlaid round about with gold, wherein was the golden pot that had manna, and Aaron's rod that budded, and the tables of the covenant;

5. а над ним херувимы славы, осеняющие очистилище; о чём не нужно теперь говорить подробно.

УПО: А над ним херувими слави, що затінювали престола благодаті, про що говорити докладно тепер не потрібно.

KJV: And over it the cherubims of glory shadowing the mercyseat; of which we cannot now speak particularly.

6. При таком устройстве, в первую скинию всегда входят священники совершасть Богослужение;

УПО: При такому ж урядженні до першої скинії входили завжди священики, правлячи

служби Богові,

KJV: Now when these things were thus ordained, the priests went always into the first tabernacle, accomplishing the service of God.

7. а во вторую--однажды в год один только первосвященник, не без крови, которую приносит за себя и за грехи неведения народа.

УПО: а до другої раз на рік сам первосвященик, не без крові, яку він приносить за себе й за людські провини.

KJV: But into the second went the high priest alone once every year, not without blood, which he offered for himself, and for the errors of the people:

8. [Сим] Дух Святый показывает, что еще не открыт путь во святилище, доколе стоит прежняя скиния.

УПО: Святий Дух виявляє оцим, що ще не відкрита дорога в святиню, коли ще стоїть перша скинія.

KJV: The Holy Ghost this signifying, that the way into the holiest of all was not yet made manifest, while as the first tabernacle was yet standing:

9. Она есть образ настоящего времени, в которое приносятся дары и жертвы, не могущие сделать в совести совершенным приносящего,

УПО: Вона образ для часу теперішнього, за якого приносяться дари та жертви, що того не можуть вдосконалити, щодо сумління того, хто служить,

KJV: Which was a figure for the time then present, in which were offered both gifts and sacrifices, that could not make him that did the service perfect, as pertaining to the conscience;

10. и которые с яствами и питиями, и различными омовениями и обрядами, [относящимися] до плоти, установлены были только до времени исправления.

УПО: що тільки в потравах та в напоях, та в різних обмиваннях, в уставах тілесних, установлено їх аж до часу направи.

KJV: Which stood only in meats and drinks, and divers washings, and carnal ordinances, imposed on them until the time of reformation.

11. Но Христос, Первосвященник будущих благ, прия с большею и совершеннейшею скиницею, нерукотворенною, то есть не такового устроения,

УПО: Але Христос, Первосвященик майбутнього доброго, прийшов із більшою й досконалішою скиніцею, нерукотворною, цебто не цього втворення,

KJV: But Christ being come an high priest of good things to come, by a greater and more perfect tabernacle, not made with hands, that is to say, not of this building;

12. и не с кровью козлов и тельцов, но со Свою Кровию, однажды вошел во святилище и приобрел вечное искупление.

УПО: і не з кров'ю козлів та телят, але з власною кров'ю увійшов до святині один раз, та й набув вічне відкуплення.

KJV: Neither by the blood of goats and calves, but by his own blood he entered in once into the holy place, having obtained eternal redemption for us.

13. Ибо если кровь тельцов и козлов и пепел телицы, через окропление, освящает оскверненных, дабы чисто было тело,

УПО: Бо коли кров козлів та телят та попіл із ялівок, як покропить нечистих, освячує їх на очищення тіла,

KJV: For if the blood of bulls and of goats, and the ashes of an heifer sprinkling the unclean, sanctifieth to the purifying of the flesh:

14. то кольми паче Кровь Христа, Который Духом Святым принес Себя непорочного Богу, очистит совесть нашу от мертвых дел, для служения Богу живому и истинному!

УПО: скільки ж більш кров Христа, що Себе непорочного Богу приніс Святым Духом, очистить наше сумління від мертвих учинків, щоб служити нам Богові Живому!

KJV: How much more shall the blood of Christ, who through the eternal Spirit offered himself without spot to God, purge your conscience from dead works to serve the living God?

15. И потому Он есть ходатай нового завета, дабы вследствие смерти [Его], бывшей для искупления от преступлений, сделанных в первом завете, призванные к вечному наследию получили обетованное.

УПО: Тому Він Посередник Нового Заповіту, щоб через смерть, що була для відкуплення від переступів, учинених за першого заповіту, покликані прийняли обітницю вічного спадку.

KJV: And for this cause he is the mediator of the new testament, that by means of death, for the redemption of the transgressions that were under the first testament, they which are called might receive the promise of eternal inheritance.

16. Ибо, где завещание, там необходимо, чтобы последовала смерть завещателя,

УПО: Бо де заповіт, там має відбутися смерть заповітника,

KJV: For where a testament is, there must also of necessity be the death of the testator.

17. потому что завещание действительно после умерших: оно не имеет силы, когда завещатель жив.

УПО: заповіт бо важливий по мертвих, бо нічого не варт він, як живе заповітник.

KJV: For a testament is of force after men are dead: otherwise it is of no strength at all while the testator liveth.

18. Почему и первый [завет] был утвержден не без крови.

УПО: Тому й перший заповіт освячений був не без крові:

KJV: Whereupon neither the first testament was dedicated without blood.

19. Ибо Моисей, произнеся все заповеди по закону перед всем народом, взял кровь тельцов и козлов с водою и шерстью червленою и иссопом, и окропил как самую книгу, так и весь народ,

УПО: Коли бо Мойсей сповістив був усі заповіді за Законом усьому народові, він узяв кров козлів та телят із водою й червоною вовною та з ісопом, та й покропив і саму оту книгу, і людей,

KJV: For when Moses had spoken every precept to all the people according to the law, he took the blood of calves and of goats, with water, and scarlet wool, and hyssop, and sprinkled both the book, and all the people,

20. говоря: это кровь завета, который заповедал вам Бог.

УПО: проказуючи: Це кров заповіту, що його наказав для вас Бог!

KJV: Saying, This is the blood of the testament which God hath enjoined unto you.

21. Также окропил кровью и скинию и все сосуды Богослужебные.

УПО: Так само і скинню, і ввесь посуд службний покропив він кров'ю.

KJV: Moreover he sprinkled with blood both the tabernacle, and all the vessels of the ministry.

22. Да и все почти по закону очищается кровью, и без пролития крови не бывает прощения.

УПО: І майже все за Законом кров'ю очищується, а без пролиття крови не має відпущення.

KJV: And almost all things are by the law purged with blood; and without shedding of blood is no remission.

23. Итак образы небесного должны были очищаться сими, самое же небесное лучшими сих жертвами.

УПО: Отож, треба було, щоб образи небесного очищалися цими, а небесне саме кращими від оцих жертвами.

KJV: It was therefore necessary that the patterns of things in the heavens should be purified with these; but the heavenly things themselves with better sacrifices than these.

24. Ибо Христос вошел не в рукотворенное святилище, по образу истинного [устроенное], но в самое небо, чтобы предстать ныне за нас пред лицем Божиим,

УПО: Бо Христос увійшов не в рукотворну святыню, що була на взір правдивої, але в саме небо, щоб з'явитись тепер перед Божим лицем за нас,

KJV: For Christ is not entered into the holy places made with hands, which are the figures of the true; but into heaven itself, now to appear in the presence of God for us:

25. и не для того, чтобы многократно приносить Себя, как первосвященник входит во святилище каждогодно с чужою кровью;

УПО: і не тому, щоб часто приносити в жертву Себе, як первосвященик увіходить у святыню кожнорічно із кров'ю чужою,

KJV: Nor yet that he should offer himself often, as the high priest entereth into the holy place every year with blood of others;

26. иначе надлежало бы Ему многократно страдать от начала мира; Он же однажды, к концу веков, явился для уничтожения греха жертвою Свою.

УПО: бо інакше Він мусів би часто страждати ще від закладин світу, а тепер Він з'явився один раз на схилку віків, щоб власною жертвою знищити гріх.

KJV: For then must he often have suffered since the foundation of the world: but now once in the end of the world hath he appeared to put away sin by the sacrifice of himself.

27. И как человекам положено однажды умереть, а потом суд,

УПО: І як людям призначено вмерти один раз, потім же суд,

KJV: And as it is appointed unto men once to die, but after this the judgment:

28. так и Христос, однажды принеся Себя в жертву, чтобы подъять грехи многих, во второй раз явится не [для очищения] греха, а для ожидающих Его во спасение.

УПО: так і Христос один раз був у жертву принесений, щоб понести гріхи багатьох, і не в справі гріха другий раз з'явитися тим, хто чекає Його на спасіння.

KJV: So Christ was once offered to bear the sins of many; and unto them that look for him shall he appear the second time without sin unto salvation.